

Cauza C-98/06

Freeport plc împotriva lui Olle Arnoldsson

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Högsta domstolen)

„Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 6 punctul 1 —
Competențe speciale — Pluralitate de pârâți — Temeiuri juridice ale
cererilor — Abuz — Probabilitatea admiterii acțiunii introduse la
instanțele din statul în care are domiciliul unul dintre pârâți”

Concluziile avocatului general P. Mengozzi prezentate la 24 mai 2007 I - 8321
Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 octombrie 2007 I - 8340

Sumarul hotărârii

*Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în
materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Competențe speciale — Plurali-
tate de pârâți*

(Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 6 pct. 1)

Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că faptul că temeiurile juridice ale cererilor introduse împotriva mai multor pârâți sunt diferite nu se opune aplicării acestei dispoziții.

Într-adevăr, în condițiile în care din cuprinsul acestei dispoziții nu rezultă că identitatea temeiurilor juridice ale acțiunilor introduse împotriva diferiților pârâți face parte dintre condițiile prevăzute pentru aplicarea acesteia, trebuie verificat, în schimb, dacă există un raport de conexitate între diferitele cereri formulate de același reclamant împotriva unor pârâți diferiți, astfel încât să fie oportună judecarea simultană a acestora pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor. În această privință, existența unor

soluții divergente nu este suficientă pentru ca anumite decizii să poată fi considerate ca fiind contradictorii.

Pe de altă parte, această dispoziție se aplică atunci când cererile formulate împotriva unor pârâți diferiți sunt conexe la momentul introducerii lor, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor, fără să fie necesar să se stabilească în mod distinct că respectivele cereri nu au fost introduse numai în scopul chemării în judecată a unuia dintre pârâți în fața altei instanțe decât acelea din statul membru în care are domiciliul.

(a se vedea punctele 38-40, 47, 52 și 54 și dispozitiv 1 și 2)